Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

Sijaj, Republiko što umireš

Robinson Jeffers

Dok se ova Amerika smješta u kalup svoje vulgarnosti, sporo gusnući u imperiju

I protest tek mjehur je u rastaljenoj masi, pukne i izdahne, a masa tvrdne,

Ja se tužno nasmiješen sjećam da cvijet vene da stvori plod, plod gnjije da stvori zemlju.

Iz majke; pa kroz proljećno veselje, zrijenje i opadanje, i natrag majci.

Ti žureći u raspad žuriš: to ne zaslužuje ukor; život je dobar, bio tvrdoglavo dug ili nagli

Samrtni sjaj: meteori nisu manje potrebni od planina: sijaj, Republiko što umireš.

Ali glede moje djece, volio bih da su na odstojanju od središta koje gusne; pokvarenost

Nikad nije bila obavezna, kad gradovi leže pred nogama čudovišta, ostaju planine.

I, momci, ni u čem ne budite tako umjereni kao u ljubavi prema čovjeku, spretnom slugi, nepodnošljivom gospodaru.

To je zamka što ulovi najotmjenije duhove, i što ulovi – vele – Boga kad je hodao po zemlji.

Preveli Omer Hadžiselimović i Marko Vešović

ROBINSON JEFFERS (1887-1962)

“Poezija Robinsona Jeffersa okrenuta je prirodi — u poređenju sa prirodom čovjek je inferioran, a Bog ravnodušan. Njegove pjesme veličaju trajnu ljepotu mora, neba i kamena, slobodu i žestinu divljih životinja. Jeffersova filozofija “nečovječnost” (inhumanism) polazi od toga da je čovjek previše sebičan da bi shvatio ljepotu prirode i stvari. Zbog svog antiratnog stava (protivio se i učestvovanju Amerike u Drugom

svjetskom ratu), neke njegove pjesme su bile smatrane nepatriotskim" (*Osam Američkih Pjesenika, Jeleni odlažu kosti,* Omer Hadžiselimović and Marko Vešović*, ed.,*Esma Hadžiselimović and Milorad Pejić, *comps*. [Prag: Samizdat, 2021]).

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.